

TUTUKLU SANIK MEHMET SEZGİN SEGBİS SİSTEMİ ÜZERİNDEN KAYDEDİLEN VE DAHA SONRA TUTANAĞA BAĞLANACAK OLAN VEKİLİ HUZURU İLE SAVUNMASINDA (12/12/2017):

SANIK MEHMET SEZGİN: ... 16 Temmuz sabahı polislerle irtibat sağladıktan sonra ifademde belirteceğim olayları yaşadıkdan sonra ifadem de belirteceğim olayları yaşanan akabinde üzerimizde sadece iç çamaşırlarımız kalacak şekilde arandı.

Bu şekilde başlayan işkence ve insanlık dışı muameleler artarak devam etti.

Bulduğum yerden dışarı çıktığımda bana doğrudan silah doğrultan polislerin silahlarının emniyetlerinin açık olduğunu gördüm.

Teslim olurken vurulan, elleri havada iken vurulan Yasin Özdemirin akabinde bizi de vuracaklarını düşündüm.

Üzerimizde bulunan kıyafetleri çıkartarak bize işkence yapmaya başladılar. Üzerimizi giymemize Müsaade etmeyerek yalnızca iç çamaşırlarımız ile kaldığımız halde, ellerimizi arkadan kelepçelerek darp etmeye başladılar.

Bizleri bu halde bir süre sıcak asfalt üzerinde yatırdıktan sonra "hepinizi öldüreceğiz" diyerek bindirdikleri otobüslerde adeta farklı bir işkence seansını başlattılar. İçeride otobüs şoförü ve bir polis olduğu halde doğrudan bize doğru defalarca bize ateş ettiler. Şoför ve içeride bulunan polisin bizde otobüs deyiz diye bağırmasından sonra ancak ateşi kestiler.

Otobüs hareket ettiğinde ise nizamiye önünde toplanan halk tarafından darp edilmemiz için otobüs kasıtlı olarak yavaşlatıldı, bu esnada yoğun bir şekilde taş ve sopa darbesi aldım. Hatta silahla içeriye ateş edenler dahi oldu.

Bu şekilde Ankara İl emniyet müdürlüğüne getirildik. Orada bizi otobüs den indirerek oluşturdukları ince işkence koridoruna soktular. İl Emniyet Müdürlüğü içerisinde o kadar sivilin olmayacağı düşünüldüğünde yaklaşık 100-150 polisin oluşturduğu bu işkence koridorunda spor salonuna doğru ölüm ve yaşam arasındaki ince çizgide ilerledik. Yere düşenler aşırı şekilde darp edildiği, bazı yerlerde kan deryalarının oluştuğunu gördüğüm bu insanlığın bittiği anda işkencenin yeni başladığını spor salonu dediğimiz yere girince anladım.

Ellerimiz arkadan plastik kelepçe ile kan dolaşımı engelleyecek şekilde sıkılmış olarak dizlerimiz üzerinde ve başımızı yere koymuş vaziyette saatlerde bekletildik. O saatler içerisinde plastik kelepçeler ve jop ve kemerlerle, tekmelerle uğradığımız fiziksel işkencenin yanı sıra ağıza dahi alınmayacak küfürlerle psikolojik işkence de dozunu artırmaya devam etti. Sert bir zehirde elleri arkadan kelepçeli olarak diz üstü baş yerde bir vaziyette saatlerce bekleyince oluşan kan dolaşımının yetersizliği, işkencenin ötesinde ayrı bir ızdırıp ve hayata kast etmemin farklı bir haline dönüşmüştür. Görebildiğim kadarı ile ellerinde ve ayaklarında morarmalar olan bir çok kişi vardı.

Feryat içerisinde ellerimizin acıdığını söylediğimde elleri kemerli, joplu polis olduğunu iddia eden kişilerce dövülerek daha fazla işkenceye maruz bırakıldım.

Bu şekilde 16 Temmuz günü akşam saatlerine doğru spor salonunda tasnif edildik.

Bana her gelenin "size öldürsem şu anda kimse bana bir şey demez," dediği hakaret ve tehdit den çok "sizler savaş esirisiniz, mallarımız bundan sonra bizim ganimetimiz, eşleriniz, kıslarınız da bizim karımız, çıkarın yüzüklerinizi" diyen zihniyetler garip geldi. Çünkü bunlar IŞİD vari terör örgütleri söylemleridir.

Fiziksel işkence bizler için zaman la azalsa bile tasnif edilirken spor salonunun ön kısmına getirilen **genaral, amiral ve albaylar ve özel işkence yapmak için ayrılan kişiler hiç ara verilmeden adeta vardiye usulü ile işkenceye tabi tutuluyor**, bu muameleler bize de kasıtlı olarak izletiliyordu.

Bir müddet sonra ellerimi hissetmemeye başladım. Kan dolaşımım elime takılan kelepçeden dolayı durma noktasına geldiğinde oluşan acı dayanılmaz hale gelmişti. Yanımda başından ve vücudundan çeşitli yerlerinden yararlandığı halde o vaziyette durmaya zorlanan kişiler vardı. Ve 112 görevlilerinin müdahalesine polisler tarafından izin verilmiyordu.

Kan kaybından ölecekler diye yardım istediğimde, bu insanı çağırımı yaptığım için feci şekilde jop, kemer ve kelepçelerin bir araya getirilmesi ile oluşturulan işkence aracı ile dövülüyordum. Ayrıca kan kaybı olanlarda bundan nasibini alıyor, ölebilirsiniz faretmez deniliyordu. Bu şekilde insanlık onurunun hiçe sayıldığı bir ortamda, fiziki şiddet orada kaldığım sürece devam etti. Sürekli sert zeminde, dizimin üstünde durmaya zorlandım. Fiziken zor yapılması zor hareketleri tekrarlar halinde yapmaya zorlandım. Bunları yapamadığımda ise tekrar tekrar dövüldüm.

"Bize sorgusuz sualsiz vur emri verildi. İstersek hepinizi burada öldürürüz" diyorlardı. İşkencenin dozunu artırdıkça zevk alan polis ve amirleri suçsuzuz bizim hiç bir şeyden haberimiz yok diye masum olduğunu anlatmaya çalışanlara dahi bu işkenceyi uyguluyor veya uygulanmasına göz yumuyorlardı.

O gün su ve yiyecek verilmedi. Ters kelepçeli olarak sert zeminde dizüstü bekletildik. Rahat oturmamıza hatta uyumamıza dahi izin verilmedi. Çok sıkışık bir halde aç ve susuz, havalandırma imkanı nerede ise sıfır olan bir yerde bütün gün bekletildik. Sürekli küfür ve hakaretin yanında sürekli ölümle tehdit edildim. **Ailelerimize zarar verme ve onlara da işkence yapma tehditleri ise en kötüsü idi. Gözaltında olmamıza rağmen bize daha gözaltı başlamadı. Size istediğimizi yaparız diyorlardı.**

İlk defa adım sorulduğunda, aç, susuz, çıplak, kan içerisinde çeşitli yerlerim morarmış, fiziki işkenceden dolayı tanınmaz durumdaydım. Uykusuzluk ve yorgunluk sebebi ile adeta kendimden geçmiş haldeydim. En acı tarafı ise üçüncü gün soruldu ilk defa adım.

Doktorlar tarafından bir darp cebir raporuna yazılmak üzere adım. **Muhtemelen korkudan olacak gördükleri şeyleri yazamadı doktorlar.** Sanırım beşinci gün bir doktor sadece küçük bir kısmını yazma cesaretinde bulunabildi. Bu anlattıklarımın kat kat fazlasını bizlere yaşatıldı. Tüm yaşananları ve söylemleri anlatmak dahi ahlaken beni zorlayabileceği için istenirse bunları yazılı olarak sunabilirim. Bize gözaltı işleminin başından sonuna kadar hiç bir insanı haktan faydalandırılmadı. Kanuni hiç bir hak tanınmadı.

O ortamdan kurtulup cezaevi de olsa farklı bir yere geçmek artık bizler için arzu edilen bir durum halini almıştı.

Benim için dokuz gün süren bu işkence seansının ardından yine aynı polisler tarafından mahkemeye sevk edildim. Yorgunluk, açlık, susuzluk ve uykusuzluk, işkencenin fiziksel etkilerinin yanında geceye kadar bekletildiğimiz mahkeme koridorunda polis ler tarafından sürekli olarak psikolojik baskı yapıldı.

Bize "siz darbecisiniz, Jandarma Genel Komutanlığından keskin nişancı silahı ile bizlere ateş ettiniz. Bizi öldürmeye çalıştınız. Ama elimizdesiniz, biz sizi öldüreceğiz, hepiniz gebereceksiniz, eşiniz, mallarınız bizim ganimetimiz" gibi sözlerle sürekli bağırıldı. Ortamda avukatlar olmasına rağmen onlar bile duruma müdahale edecek cesareti kendisinde bulamıyordu.

Bu saydığım şartlarda aynı polisler tarafından sokulduğumuz mahkeme salonunda vermiş olduğum ifade saydığım şeylerden ötürü hemde ifademde söylemediğim şeylerin ifade eklenmesi, söylediklerimin ise yazılmaması, yazılanların bana okutulmaması gibi sebeplerle yok hükmündedir. Burada anlatacağım ifadem geçerli sayılmasını tarafınıza arz ediyorum.

NordicMonitor.com